Præsten og troen

Under denne overskrift finder Fyens Stiftstidende anledning til at mindes sidste sommers såkaldte Grosbøllsag, den mest indædte religionskrig, der er set siden 50-erne, som det hedder i lederen den 1. juni.
Fyens Stiftstidende så gerne, at den formastelige præst blev stillet for en præsteret og – må man gå ud fra – blev fradømt kjole og krave. Helsingørs biskop kaldes fej og ynkelig, fordi hun ikke gør, som Stiftstidende ønsker, og i det hele taget bedyrer lederen sine læsere, at alle i hele Danmark på nær nogle få diskussionslystne teologer står tilbage hovedrystende og forvirrede over, hvad man dog kan tillade sig, og det er ifølge lederen helt givet, at folkekirken er blevet alvorligt skadet – ja, latterliggjort af denne sag.

Jeg synes, det er en dårlig leder. Ikke blot fordi jeg er fuldkommen uenig i dens anliggende og fordi den sine steder er rent ud uforståelig, men fordi den postulerer en række ting, som simpelt hen ikke passer. For mig ser det ud, som om lederskribenten har en eller anden formodning om, hvordan flertallet af Stiftstidendes læsere nok mener, og i et misforstået ønske om at dele flertallets forargelse, skriver man, som man skriver. Samtidig synes jeg, lederen virker utroligt nedladende overfor en masse mennesker. Hvorfra kender man eksempelvis denne hovedrystende offentlighed og de forvirrede menigheder, man nævner? Hvorfra kender man helsingørbiskoppens motiver til at sætte Grosbøll under skærpet tilsyn? Hvorfra ved man, at sagen har skadet folkekirken, sådan som man uden videre fastslår? Hvorfra ved man, at folkekirken er stillet i et latterligt skær?

Men mest af alt undrer jeg mig over det syn på folkekirken, som kommer frem i lederen. Den folkekirke, som lederskribenten forestiller sig, er efter min bedste overbevisning hentet ud af fortidens taknemmelige tåger, hvis den overhovedet har eksisteret. Det er øjensynligt en kirke bestående af den berømte ”Maren i Kæret” sammen med ”den lille mand med den lille tro”, som ikke kan tænke selv, men skal vogtes af biskoppen ”mod falk og høg.”
I dag består den folkekirke, jeg kender, af selvstændige oplyste mennesker og menigheder, der klart er i stand til selv at tage stilling til tidens teologiske debat, hvilket også er mit indtryk af den berømmelige sag. Den har rejst en fornem og længe savnet debat rundt omkring i menighederne, hvor trosbekendelsen og de store livsspørgsmål nu drøftes på livet løs af alle og enhver til stor gavn og glæde både for kirkelivet og for den enkelte.

Det er ikke Grosbølldebatten, der har latterliggjort folkekirken – tværtimod har den givet den en længe tiltrængt saltvandsindsprøjtning – men jeg synes ærligt talt, lederen i Fyens Stiftstidende latter-

liggør vores kirke og ikke mindst dens medlemmer på en forstemmende måde, som om kirken bestod af umyndige små, hvis barnetro ikke må anfægtes af diskussionslystne, piberygende teologer og præster og ynkelige biskopper.

Jeg håber sandelig ikke, lederskribenten anlægger det samme syn på Stiftstidendes læsere.

Erik Fonsbøl, provst for Middelfart provsti
Ronæsbrovej 18, Føns
5580 Nørre Åby